

Το νησί Σμίνθη υποθέτουν ότι είναι ή η Τένεδος ή ο Αϊ Στράτης ή και κανένα από αυτά. Εκεί, ζούσε ακόμα ο ιερέας του Σμινθέα Απόλλωνα, Χρύσης, του οποίου την κόρη, Χρυσήδα, είχαν αιχμαλωτίσει οι Αχαιοί και είχαν δώσει λάφυρο στον Αγαμέμνονα, τότε που πολιορκούσαν την Τροία. Να θυμίσουμε ότι αρχικά ο Χρύσης είχε εκδιωχθεί με σκαιότητα από τον Αγαμέμνονα, όταν είχε πάει στο στρατόπεδο των Αχαιών με σκοπό να εξαγοράσει με λύτρα την κόρη του. Το ότι ο Απόλλωνας εξανάγκασε τους Αχαιούς να του την επιστρέψουν, για τον γέρο ιερέα δε σήμαινε και ότι θα είχε συγχωρήσει τη σκαιή συμπεριφορά του Ατρείδη.

Εκείνο που δεν λέει η Ιλιάδα, είναι ότι η Χρυσήδα επέστρεψε στη Σμίνθη έγκυος. Από τον Αγαμέμνονα, αλλά στον πατέρα της είπε ότι δράστης ήταν ο Απόλλωνας. Κι όταν γεννήθηκε αγόρι, το είπαν Χρύση, όπως τον παππού του που ανέλαβε να το αναθρέψει.

Ο νεαρός Χρύσης ήταν πια βασιλιάς του νησιού, τον καιρό που ο Ορέστης και ο Πυλάδης έκλεψαν το άγαλμα της Άρτεμης κι έφυγαν από τους Ταύρους παίρνοντας μαζί τους και την Ιφιγένεια. Κατά μια εκδοχή, ο Θόας, ο βασιλιάς των Ταύρων, τους κυνήγησε. Τους πρόλαβε στη Σμίνθη. Οι φυγάδες κατέφυγαν στον βασιλιά. Ο Θόας απαίτησε να του δοθούν, μαζί με το άγαλμα της Άρτεμης.

Η εκδίκηση είναι φαγητό που τρώγεται κρύο και ο γέρο Χρύσης, όταν έμαθε ποιοι ήταν οι φυγάδες, πίεσε τον εγγονό του να τους παραδώσει. Αφού δεν μπορούσε να εκδικηθεί τον Αγαμέμνονα, θα έπαιρνε εκδίκηση στα πρόσωπα των παιδιών του. Όμως, η μάνα του βασιλιά, η Χρυσήδα, αντιδρούσε.

Ο νεαρός Χρύσης βρέθηκε σε δίλημμα. Αποφάσισε πως ο παππούς του είχε δίκιο να θέλει να εκδικηθεί τον Αγαμέμνονα και ετοιμάστηκε να παραδώσει τους φυγάδες. Αναγκαστικά, η μάνα του αποκάλυψε την αλήθεια. Ο Αγαμέμνονας κι όχι ο Απόλλωνας ήταν ο πατέρας του νεαρού βασιλιά. Που σήμαινε ότι ο Ορέστης και η Ιφιγένεια ήταν αδέρφια του. Η αποκάλυψη ανέτρεψε την κατάσταση. Βασιλιάς Χρύσης, Ορέστης και Πυλάδης συμμαχήσαν, επιτέθηκαν στον Θόα και τον σκότωσαν.

Όλα είχαν πάει κατ' ευχή αλλά στο Άργος αλλιώς ήξεραν τα πράγματα. Είχε φθάσει εκεί

ένας δούλος του Ορέστη που το είχε σκάσει από τους Ταύρους, την ώρα που ο κύριός του και ο Πυλάδης είχαν οδηγηθεί στον βωμό για να θυσιαστούν. Ούτε ποια ήταν η ιέρεια γνώριζε ούτε τι είχε γίνει μετά. Ήταν πεισμένος ότι ο Ορέστης και ο Πυλάδης είχαν σφαχτεί. Το πρόφτασε στην Ηλέκτρα προκαλώντας αλυσιδωτές αντιδράσεις.

Με τον Ορέστη νεκρό, η γενιά του Αγαμέμνονα δεν διέθετε αρσενικούς απογόνους να γίνουν βασιλιάδες. Βρήκε ευκαιρία ο Αλήτης, γιος του Αίγισθου, και κατέλαβε τον θρόνο. Η Ηλέκτρα είχε εξοργιστεί. Για όλα έφταιγε ο θεός Απόλλωνας. Είχε διατάξει τον αδελφό της να σκοτώσει την Κλυταιμνήστρα και τον είχε οδηγήσει στους Ταύρους να γίνει θύμα της αδελφής του, Άρτεμης. Πήρε τον δούλο και κίνησε για τους Δελφούς να ζητήσει εξηγήσεις από τον θεό, γιατί όλα αυτά.

Τον ίδιο καιρό, ο Ορέστης είχε εγκαταστήσει το άγαλμα της Άρτεμης στη Βραυρώνα και με την Ιφιγένεια είχε πάει στους Δελφούς να προσφέρει θυσίες για την οριστική ευτυχή κατάληξη της περιπέτειάς τους. Ο Ορέστης βρισκόταν μέσα στον ναό και η Ιφιγένεια περίμενε απ' έξω, όταν έφτασαν εκεί η Ηλέκτρα και ο δούλος. Έμεινε κατάπληκτος αυτός. Δεν τον γελούσαν τα μάτια του. Μπροστά του στεκόταν η ιέρεια της Άρτεμης, αυτή στην οποία είχαν πάει τον Ορέστη και τον Πυλάδη να τους θυσιάσει! Το είπε στην Ηλέκτρα.

Μάνιασε εκείνη. Άρπαξε ένα πυρσό, τον άναψε στη φωτιά που έκαιγε στον βωμό και χιμηξε να κάψει τα μάτια της Ιφιγένειας. Ευτυχώς, τη στιγμή εκείνη είδε τον Ορέστη να βγαίνει από τον ναό και κοντοστάθηκε. Πρόλαβε έτσι αυτός να την αποπλίσσει. Δόθηκαν οι εξηγήσεις, η Ιφιγένεια πήγε στην Αττική, ιέρεια της Άρτεμης, ο Ορέστης και η Ηλέκτρα γύρισαν στο Άργος όπου δε δυσκολεύτηκαν να απαλλαγούν από τον σφετεριστή του θρόνου. Μετά από τόσα χρόνια, η εξουσία επέστρεψε στους Ατρείδες.

(τελευταία επεξεργασία, 30 Απριλίου 2022)